



Jiří Hájíček

Drak na polní cestě

Host, 245 stran

TEXT ADÉLA POLKA

HODNOCENÍ 80 %

Jiří Hájíček navazuje na svá předchozí díla, v nichž zachycuje podoby jihočeského venkova: likvidaci zemědělských tradic na venkově nebo znehodnocování půdy na pozadí neutěšených lidských osudů. Rozprodávání majetku velkým nadnárodním společnostem je ale tématem, které se netýká jen kraje v okolí Českých Budějovic. „I naši se obětovali, léta přestavovali dům, přikupovali zahradu, na který dřeli, obětovali se pro majetek, i když teda říkají, že pro nás děti.“ Nezájem mladších generací o majetkové dědictví ve vsi se stává prostorem pro nadnárodní dravce, kteří se jednorázově obohatí, nažerou, odtáhnou a zanechají po sobě zbídačenou půdu bez budoucnosti.

Zachránit téměř nemožné se snaží starousedlíci Tomáš a Vlasta. Zatímco starší Vlasta snáší útoky na vlastní osobu čím dál hůř, Tomáš je spíše hasič požárů v životech svých kolegů a lidí z vesnice. Svůj osobní oheň v podobě nevydařeného vztahu s mladší ženou, která se na chvíli do vesnice vrátila, se mu zkrotit tak dobře nedaří. Pocity zmaru, kterým se snaží odolávat až s překvapivou vytrvalostí, popisuje Hájíček na pozadí refrénovitého opakování činností, které se na vesnici dějí. Tradice se musí dodržovat, i když se okurky, jelikož domácí úroda nestačí, musí dokupovat a zavařovat. Starý svět stojí konsternovaně v opozici modernímu byznysu, který je postavený na nátlaku a přeplácení.

V pomalém rytmu místy nekonečného boje o podpisy akcionářů ze statku, který se snaží dva protagonisté zachránit, popisuje Hájíček umírněně, co se odehrává na zemědělských pozemcích a v životech lidí. Neúnavné vzdorování se ochodí a změny se dějí navzdory tradicím, které se někdy udržují více než na sílu. Pro půdu to dobře spíše není, pro lidské životy tomu bývá naopak.

Cl

No

Ho

TEX

HO

„Já

tis

a p

ne

hne

nál

taj

ště

po

pra

ní c

úsi

Šve

Ho

O ž

vy,

ní m

kor

nej

rym

iro

z m

ner

věr

slo

zna

aut

žitě

No

ně

tém

Ak

cas

kte

Sar

obl

tist

zák

ces